जुना करार, नवीन करार

प्रस्तावना: शब्बाथ आणि त्याविषयीचे आधुनिक गैरसमज

आज धार्मिक जगातील अनेक जण असा आग्रह धरतात की ख्रिस्ती लोकांनी शब्बाथ पाळलाच पाहिजे, आणि अनेकदा त्याचा अर्थ रविवार हा विश्रांतीचा दिवस असा लावतात. तथापि, पवित्र शास्त्राचे बारकाईने परीक्षण केल्यास बायबलमधील शब्बाथ पाळण्याच्या पद्धती आणि आधुनिक प्रथा यांच्यात महत्त्वपूर्ण फरक दिसून येतो. शब्बाथ हा स्पष्टपणे आठवड्याचा सातवा दिवस (शनिवार) आहे, पहिला (रविवार) नाही, जसे उत्पत्ती २:२-३ मध्ये वर्णन केले आहे: □□□□□;सातव्या दिवशी देवाने आपले काम पूर्ण केले होते; म्हणून सातव्या दिवशी त्याने आपल्या सर्व कामातून विश्रांती घेतली. मग देवाने सातव्या दिवसाला आशीर्वाद दिला आणि त्याला पवित्र केले, कारण त्या दिवशी त्याने आपल्या सर्व सृष्टीच्या कामातून विश्रांती घेतली होती.□□□□□; आणि निर्गम २०:८-११: □□□□□;शब्बाथ दिवस पवित्र मानून त्याचे स्मरण करा. सहा दिवस तुम्ही श्रम करून आपले सर्व काम करावे, परंतु सातवा दिवस परमेश्वर तुमचा देव याचा शब्बाथ आहे... कारण सहा दिवसांत परमेश्वराने आकाश व पृथ्वी, समुद्र आणि त्यांतील सर्व काही निर्माण केले, परंतु त्याने सातव्या दिवशी विश्रांती घेतली. म्हणून परमेश्वराने शब्बाथ दिवसाला आशीर्वाद दिला आणि तो पवित्र केला.□□□□□; शिवाय, जुना करार केवळ साप्ताहिक शब्बाथांचेच नव्हे, तर लेवीय २५:१-२२ मध्ये शब्बाथ वर्षांचे (प्रत्येक सातव्या वर्षी) आणि ज्युबिली वर्षांचे (प्रत्येक पन्नासाव्या वर्षी) वर्णन करतो. पन्नास वर्षांच्या कालावधीत, जुन्या कराराखालील एक सामान्य यहुदी ५,००० पेक्षा जास्त शब्बाथ दिवस पाळेल—जे आधुनिक □□□□□;शब्बाथ पाळणाऱ्या□□□□□; व्यक्तीच्या अंदाजे २,६०० दिवसांच्या दाव्यापेक्षा कितीतरी जास्त आहे.

बायबलमधील शब्बाथच्या नियमांमध्ये कठोरता होती. देवाच्या लोकांना घरीच राहण्याची आज्ञा होती (निर्गम १६:२९: □□□□□;हे लक्षात ठेवा की परमेश्वराने तुम्हाला शब्बाथ दिला आहे; म्हणूनच सहाव्या दिवशी तो तुम्हाला दोन दिवसांची भाकर देतो. सातव्या दिवशी प्रत्येकाने जिथे आहात तिथेच राहावे; कोणीही बाहेर जाऊ नये.□□□□□;), खेळांसाठी, मित्रांना भेटण्यासाठी किंवा चर्चमधील प्रार्थनांसारख्या औपचारिक कार्यक्रमांना उपस्थित राहण्यासाठी प्रवास करण्यास मनाई होती. स्वयंपाक करण्यास परवानगी नव्हती; सर्व अन्न आधीच तयार करून ठेवावे लागत असे (निर्गम १६:२३-२९). सर्व काम करण्यास मनाई होती, अगदी आग पेटवण्यासही मनाई होती (निर्गम ३५:३: □□□□□;शब्बाथच्या दिवशी तुमच्या कोणत्याही घरात आग पेटवू नका.□□□□□;). उल्लंघनाचे गंभीर परिणाम होते, ज्यात मृत्यूदंडाचाही समावेश होता (गणना १५:३२-३६: □□□□□;...परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिली, 'त्या माणसाला मारलेच पाहिजे. सर्व समुदायाने छावणीबाहेर त्याला दगडमार करावा.' म्हणून, परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे, समुदायाने त्याला छावणीबाहेर नेऊन दगडमार करून ठार मारले.□□□□□;).

आज सांगितल्याप्रमाणे शब्बाथचे खऱ्या अर्थाने पालन कोण करते? जवळजवळ कोणीही नाही, कारण आधुनिक अर्थ लावल्यामुळे या आज्ञा सौम्य झाल्या आहेत. यामुळे व्यापक प्रश्न निर्माण होतात: जुन्या करारातील प्रथा, जसे की पशुबली (लेवीय १-७), आजही बंधनकारक आहेत का? इतर पवित्र दिवसांचे काय (उदा. वल्हांडण, मंडपांचा सण)? आज याजकवर्ग किंवा धर्मगुरू-सामान्यजन अशी व्यवस्था आहे का? चर्चची इमारत हे □#39;देवाचे घर□#39; आहे का? जुना करार (मोशेचा नियम, किंवा तोराह) आणि ख्रिस्तामधील नवीन करार यांच्यात काय संबंध आहे?

सामूहिक बायबल चर्चेसाठी किंवा वैयक्तिक चिंतनासाठी उपयुक्त असलेला हा अभ्यास, धार्मिक विधी पाळणाऱ्या, पारंपरिक किंवा ख्रिस्ती नसलेल्या पार्श्वभूमीच्या लोकांसाठी मौल्यवान आहे. तो नव्या करारातील ख्रिस्ती धर्माचे वेगळेपण अधोरेखित करतो आणि ख्रिस्ती जगतातील संभ्रमाचे निराकरण करतो, विशेषतः येशूच्या अनुयायांनी तोराहच्या धार्मिक विधी आणि नागरी कायद्यांचे पालन केलेच पाहिजे या दाव्यावर भाष्य करतो.

प्रमुख प्रास्ताविक ओळी:

- कलस्सैकर २:१६: □□□□□;म्हणून खाण्यापिण्याच्या बाबतीत, किंवा सण, अमावस्या किंवा शब्बाथ यांविषयी कोणीही तुमचा न्यायनिवाडा करू नये.□□□□□; (पौल जुन्या करारातील प्रथांवर आधारित कायदेशीर न्यायनिवाड्यांविरुद्ध इशारा देतो आणि ख्रिस्तामधील स्वातंत्र्यावर जोर देतो.)
- योहान ४:२४: □□□□□;देव आत्मा आहे, आणि जे त्याची उपासना करतात त्यांनी आत्म्याने व सत्याने उपासना केली पाहिजे.□□□□□; (येशू शिकवतो की खरी उपासना भौतिक स्थळे आणि विधींच्या पलीकडे जाऊन आंतरिक परिवर्तनावर लक्ष केंद्रित करते.)
- इफिसकरांस पत्र १:१: "देवाच्या इच्छेने ख्रिस्त येशूचा प्रेषित पौल, इफिसमध्ये राहणाऱ्या व ख्रिस्त येशूमध्ये विश्वासू असणाऱ्या पवित्र जनांना." (सर्व विश्वासणारे "संत" किंवा पवित्र जन आहेत, पवित्रतेचे लोकशाहीकरण.)

- १ तीमथ्य २:५: “कारण एकच देव आहे, आणि देव व मनुष्य यांच्यामध्ये ख्रिस्त येशू नावाचा एकच मध्यस्थ आहे.” (केवळ ख्रिस्ताद्वारे देवापर्यंत थेट पोहोचल्यामुळे मानवी मध्यस्थांची गरज नाहीशी होते.)
- कलस्सैकर २:१७: □□□□□;ह्या गोष्टी येणाऱ्या गोष्टींची सावली आहेत, पण त्यांचे सार ख्रिस्ताचे आहे.□□□□□; (जुन्या करारातील प्रथा ख्रिस्ताची पूर्वछाया होत्या; पूर्ण झाल्यामुळे, त्या आता बंधनकारक नाहीत.)

दोन करार: नव्या कराराचे श्रेष्ठत्वाचे स्वरूप

बायबल जुना करार (जो सिनाय पर्वतावर मोशेमार्फत देण्यात आला) आणि नवा करार (जो ख्रिस्ताच्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानाने सुरू झाला) यांच्यात भेद करते. इब्रीकरांस पत्र ९:१५-१७: “म्हणून तो [ख्रिस्त] नव्या कराराचा मध्यस्थ आहे, यासाठी की ज्यांना बोलावले आहे त्यांना प्रतिज्ञा केलेला सार्वकालिक वारसा मिळावा, कारण असा मृत्यू झाला आहे जो त्यांना पहिल्या कराराखाली केलेल्या अपराधांपासून सोडवतो. कारण जिथे मृत्युपत्राचा संबंध येतो, तिथे ते करणाऱ्याचा मृत्यू स्थापित झाला पाहिजे. कारण मृत्युपत्र केवळ मृत्यूनंतरच अंमलात येते, कारण ते करणारा जिवंत असेपर्यंत ते अंमलात नसते.” (ख्रिस्ताच्या मृत्यूने नवा करार स्थापित केला, ज्यामुळे जुना करार कालबाह्य झाला; जुना करार सार्वकालिक तारण देऊ शकत नव्हता, परंतु नवा करार ख्रिस्ताच्या बलिदानाद्वारे ते देतो.)

नियमशास्त्राचा नैतिक गाभा—देवावर आणि शेजाऱ्यावर प्रेम करणे—हाच आहे (गलतीकरांस पत्र ५:१४: “कारण संपूर्ण नियमशास्त्र एकाच वचनात पूर्ण होते: ‘तू आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम कर.’”; मत्तय २२:३७-४०: “…‘तू आपला देव परमेश्वर यावर आपल्या सर्व अंतःकरणाने, आपल्या सर्व जिवाने व आपल्या सर्व बुद्धीने प्रीती कर. हीच मोठी व पहिली आज्ञा आहे. आणि दुसरी आज्ञा तिच्यासारखीच आहे: तू आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम कर. या दोन आज्ञांवर संपूर्ण नियमशास्त्र व संदेष्ट्यांचे वचन अवलंबून आहे.’”), परंतु विशिष्ट आज्ञा व नियम वधस्तंभावर पूर्ण करून बाजूला ठेवण्यात आले. कलस्सैकरांस पत्र २:१३-१४: “आणि तुम्ही, जे आपल्या अपराधांमुळे व आपल्या शरीराच्या सुंता न झाल्यामुळे मेलेले होता, देवाने तुम्हाला त्याच्याबरोबर जिवंत केले; त्याने आपले सर्व अपराध क्षमा करून, आपल्याविरुद्ध असलेल्या कर्जाची नोंद तिच्या कायदेशीर मागण्यांसह रद्द केली. त्याने ती वधस्तंभावर खिळून बाजूला ठेवली.” (‘कर्जाची नोंद’ म्हणजे नियमशास्त्राच्या मागण्या; ख्रिस्ताने त्या रद्द करून विश्वासणाऱ्यांना विधीविषयक बंधनांतून मुक्त केले.)

ख्रिस्ती लोक जुन्या कराराच्या नियमांनी बांधलेले नाहीत (प्रेषितांची कृत्ये १५:१०-११: □□□□□;तर मग, आमचे पूर्वज आणि आम्ही सहन करू शकलो नाही असे जोखड शिष्यांच्या मानेवर ठेवून तुम्ही देवाची परीक्षा का घेत आहात? पण आमचा विश्वास आहे की, जसे ते तारले जातील, तसेच आम्हीही प्रभू येशूच्या कृपेने तारले जाऊ.□□□□□;). हे, येशूच्या अनुयायांनी तोराहचे पालन केलेच पाहिजे या दाव्यांना खोडून काढते. येशूने नियमशास्त्र पूर्ण केले (मत्तय ५:१७-१८: □□□□□;…मी [नियमशास्त्र किंवा संदेष्ट्यांचे ग्रंथ] रद्द करायला आलो नाही, तर ते पूर्ण करायला आलो आहे. कारण मी तुम्हांला खरोखर सांगतो, जोपर्यंत आकाश आणि पृथ्वी नाहीशी होत नाहीत, तोपर्यंत नियमशास्त्रातील एक अक्षरही, एक बिंदूही नाहीसा होणार नाही, जोपर्यंत सर्व काही पूर्ण होत नाही.□□□□□;), आणि त्याची केवळ औपचारिक भूमिका संपवली (गलतीकरांस पत्र ३:२३-२५: □□□□□;आता विश्वास येण्यापूर्वी, आम्ही नियमशास्त्राच्या अधीन होतो… पण आता विश्वास आल्यामुळे, आम्ही आता संरक्षकाच्या अधीन नाही.□□□□□;).

दुटप्पीपणा: नव्या करारात संपुष्टात आणला गेला

जुन्या कराराने पवित्र आणि अपवित्र असा भेद निर्माण केला, ज्यामुळे वचनबद्धतेत विसंगती वाढली. जर काही दिवस पवित्र असतील, तर इतर दिवस आपोआपच अपवित्र ठरतात, ज्यामुळे □□□□□;विशेष□□□□□; प्रसंगी अधिक प्रयत्न केले जातात. तथापि, ख्रिस्ती धर्म शिष्यत्वाच्या दैनंदिन जीवनशैलीची मागणी करतो (लूक ९:२३: □□□□□;आणि तो सर्वांना म्हणाला, □#39;जो कोणी माझ्यामागे येऊ इच्छितो, त्याने स्वतःचा त्याग करावा आणि दररोज आपला वधस्तंभ उचलून माझ्यामागे यावे.□#39;□□□□□;; रोम १२:१: □□□□□;म्हणून, बंधूंनो, मी तुम्हाला देवाच्या दयेची आठवण देऊन विनंती करतो की, तुम्ही आपली शरीरे देवाला पवित्र व मान्य होईल अशी जिवंत यज्ञार्पण म्हणून अर्पण करा; हीच तुमची आध्यात्मिक उपासना आहे.□□□□□;). सर्व काळ पवित्र आहे कारण ख्रिस्त जीवनाच्या प्रत्येक पैलूचा उद्धार करतो.

दुटप्पीपणा खालील गोष्टींमध्ये दिसून येतो: अ. पवित्र वेळ ब. पवित्र जागा क. पवित्र लोक ड. पवित्र वस्तू

नवीन करार हे भेद बदलून टाकतो (१ पेत्र १:१५-१६: □□□□□;…ज्याने तुम्हाला बोलावले आहे तो जसा पवित्र आहे, तसे तुम्हीही आपल्या सर्व आचरणात पवित्र व्हा, कारण असे लिहिले आहे की, □#39;मी पवित्र आहे, म्हणून तुम्हीही पवित्र व्हा.□#39;□□□□□;).

पवित्र काळ: कायदेशीर बंधनांपासून मुक्ती

ख्रिस्ती लोक शब्बाथ पाळण्यापासून मुक्त आहेत (निर्गम २०:८-११, वर नमूद केल्याप्रमाणे; कलस्सैकर २:१६, वर नमूद केल्याप्रमाणे). विशेष दिवसांच्या आधारे स्वतःला नीतिमान ठरवण्याचे प्रयत्न गुलामगिरीकडे घेऊन जातात (गलतीकर ४:८-११: □□□□□;पूर्वी, जेव्हा तुम्ही देवाला ओळखत नव्हता, तेव्हा तुम्ही स्वभावाने देव नसलेल्यांचे गुलाम होता… तुम्ही जगाच्या दुर्बळ आणि निरर्थक प्राथमिक तत्त्वांकडे

पुन्हा कसे वळू शकता...? तुम्ही दिवस, महिने, ऋतू आणि वर्षे पाळता! मला भीती वाटते की तुमच्यासाठी मी केलेले श्रम व्यर्थ गेले असावेत.□□□□□;). (पौल दिनदर्शिकेनुसार पुन्हा पाळण्याला मूर्तिपूजकांच्या गुलामगिरीच्या बरोबरीचे मानतो.)

सुरुवातीची मंडळी रविवारी एकत्र जमत असे (प्रेषितांची कृत्ये २०:७: □□□□□;आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, जेव्हा आम्ही भाकर मोडण्यासाठी एकत्र जमलो होतो...□□□□□;; प्रकटीकरण १:१०: □□□□□;प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यात होतो...□□□□□;), ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाचे स्मरण करण्यासाठी (मत्तय २८:१), परंतु रविवार हा शब्बाथ नाही.

तोराहच्या पालनाला विरोध: येशू जुन्या कराराचे पालन करण्यासाठी त्याच्याखाली राहत होता (गलतीकरांस पत्र ४:४-५: □□□□□;परंतु जेव्हा वेळ पूर्ण झाली, तेव्हा देवाने आपला पुत्र पाठवला, जो स्त्रीपासून जन्मला, नियमशास्त्राच्या अधीन जन्मला, यासाठी की जे नियमशास्त्राच्या अधीन होते त्यांची सुटका व्हावी.□□□□□;). पुनरुत्थानानंतर, कृपा प्रबळ ठरते (रोमकरांस पत्र ६:१४: □□□□□;कारण तुम्ही नियमशास्त्राच्या अधीन नाही, तर कृपेच्या अधीन आहात, म्हणून पाप तुमच्यावर सत्ता गाजवू शकणार नाही.□□□□□;). एखादा दिवस स्वेच्छेने पाळल्यास तो अनुज्ञेय आहे (रोमकरांस पत्र १४:५-६: □□□□□;एक जण एका दिवसाला दुसऱ्या दिवसापेक्षा श्रेष्ठ मानतो, तर दुसरा सर्व दिवसांना सारखेच मानतो... जो कोणी तो दिवस पाळतो, तो प्रभूच्या सन्मानार्थ पाळतो.□□□□□;), परंतु तो लादणे पापमय आहे (गलतीकरांस पत्र ५:१: □□□□□;कारण ख्रिस्ताने आपल्याला स्वातंत्र्यासाठी स्वतंत्र केले आहे; म्हणून स्थिर राहा आणि गुलामगिरीच्या जोखडाला पुन्हा वश होऊ नका.□□□□□;).

धडा: नेहमी शिष्यत्वासाठी प्रयत्न करा.

पवित्र जागा: सर्वत्र उपासना

देवाला □□□□□;पवित्र□□□□□; जागांपुरते मर्यादित ठेवता येत नाही (प्रेषितांची कृत्ये ७:४८-४९: □□□□□;तरीही परात्पर देव मानवनिर्मित घरांमध्ये राहत नाही, जसे संदेष्टा म्हणतो, □#39;आकाश माझे सिंहासन आहे आणि पृथ्वी माझे पादपीठ आहे...□#39;□□□□□;; योहान ४:२४, वर नमूद केल्याप्रमाणे). जुन्या कराराने निवासमंडप/मंदिराद्वारे प्रवेश प्रतिबंधित केला होता (इब्रीकरांस पत्र ९:१-८: *□□□□□;आता पहिल्या करारातही उपासनेसाठी नियम होते आणि एक पार्थिव पवित्र स्थान होते...□□□□□;), परंतु ख्रिस्ताच्या मृत्यूने तो पडदा फाडला (मत्तय २७:५१: □□□□□;...आणि पाहा, मंदिराचा पडदा वरपासून खालपर्यंत दोन भागांत फाटला...□□□□□;), जे खुल्या प्रवेशाचे प्रतीक आहे (इफिसकरांस पत्र २:१८: □□□□□;कारण त्याच्याद्वारे आपणा दोघांनाही एकाच आत्म्याने पित्याकडे प्रवेश आहे.□□□□□;).

उपासना ही एक जीवनशैली आहे (रोमकरांस पत्र १२:१, वर सांगितल्याप्रमाणे). मंडळी (लोक) हे देवाचे कुटुंब आहे (इफिसकरांस पत्र २:१९: □□□□□;म्हणून तुम्ही आता परके व अनोळखी राहिला नाहीत, तर तुम्ही पवित्र जनांबरोबर सहनागरिक व देवाच्या कुटुंबाचे सदस्य आहात.□□□□□;), परंतु कोणतीही इमारत मूळतः पवित्र नसते.

तोराहचे खंडन: मंदिर ही एक सावली होती (इब्री ८:५: □□□□□;...ते स्वर्गीय गोष्टींची प्रतिकृती व सावली यांची सेवा करतात...□□□□□;). ख्रिस्ताचे शरीर हेच खरे मंदिर आहे (योहान २:१९-२१: □□□□□;...□#39;हे मंदिर पाडून टाका, आणि तीन दिवसांत मी ते पुन्हा उभारीन.□#39; ...तो आपल्या शरीराच्या मंदिराविषयी बोलत होता.□□□□□;).

धडा: सर्वत्र देवासाठी उत्कृष्ट कामगिरी करा.

पवित्र लोक: ख्रिस्तामध्ये समानता

कोणतेही विशेष □□□□□;संत□□□□□; नाहीत; सर्व विश्वासणारे संत आहेत (इफिसकरांस पत्र १:१, वर सांगितल्याप्रमाणे). येशू हा एकमेव महायाजक आहे (इब्रीकरांस पत्र ७:२३-२८: □□□□□;...पूर्वीचे याजक संख्येने पुष्कळ होते, कारण मृत्यूमुळे त्यांना आपल्या पदावर कायम राहता आले नाही; पण तो आपले याजकपद कायमचे धारण करतो... कारण असा पवित्र, निर्दोष, निष्कलंक महायाजक आपल्याला मिळावा हे खरोखरच योग्य होते...□□□□□;). सर्व विश्वासणारे मिळून एक राजेशाही याजकवर्ग तयार करतात (१ पेत्र २:९: □□□□□;पण तुम्ही निवडलेला वंश, राजेशाही याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र आहात...□□□□□;), आणि आत्मिक यज्ञ अर्पण करतात.

एकच मध्यस्थ: ख्रिस्त (१ तीमथ्य २:५, वर नमूद केल्याप्रमाणे). संतांना किंवा मरीयेला प्रार्थना करणे हे याच्या विरुद्ध आहे (रोमकरांस पत्र ८:३४: □□□□□;...ख्रिस्त येशूच तो आहे जो मरण पावला... जो देवाच्या उजवीकडे आहे, जो खरोखर आमच्यासाठी मध्यस्थी करत आहे.□□□□□;). धर्मगुरू आणि सामान्यजन यांच्यात कोणताही भेद नाही (मत्तय २३:८-९: □□□□□;परंतु तुम्ही स्वतःला गुरू म्हणवून घेऊ नका, कारण तुम्हांला एकच गुरू आहे आणि तुम्ही सर्व भाऊ आहात. आणि पृथ्वीवर कोणालाही आपला पिता म्हणू नका, कारण तुम्हांला एकच पिता आहे, जो स्वर्गात आहे.□□□□□;). सर्वजण समान रीतीने वचनबद्ध आहेत, आणि त्यांना विविध देणग्या प्राप्त आहेत (इफिसकरांस पत्र ४:११-१२).

तोराहचा विरोध: लेवीय पौरोहित्य संपुष्टात आले (इब्री ७:११-१२: □□□□□;...कारण जेव्हा पौरोहित्यात बदल होतो, तेव्हा नियमशास्त्रातही बदल होणे आवश्यक असते.□□□□□;). तोराहचे पालन रद्द केलेल्या विभागांना कायम ठेवते.

धडा: धर्मगुरूंची व्यवस्था दुटप्पीपणाला प्रोत्साहन देते, जो ख्रिस्ताला परका आहे (गलतीकरांस पत्र ३:२८: □□□□□;तेथे यहूदी किंवा ग्रीक असा भेद नाही; तेथे गुलाम किंवा स्वतंत्र असा भेद नाही; तेथे पुरुष किंवा स्त्री असा भेद नाही; कारण तुम्ही सर्व ख्रिस्त येशूमध्ये एक आहात.□□□□□;).

अरे देवा! विविध पवित्र गोष्टी

नवा करार भेद नाहीसे करतो:

- पवित्र अन्न (१ तीमथ्य ४:३-५: □□□□□;...जे विवाहास मनाई करतात आणि देवाने कृतज्ञतेने स्वीकारण्यासाठी निर्माण केलेल्या अन्नापासून दूर राहण्याची मागणी करतात... कारण देवाने निर्माण केलेले सर्व काही चांगले आहे...□□□□□;; इब्री १३:९: □□□□□;वविधि आणि विचित्र शिकवणींनी वाहून जाऊ नका, कारण अन्नाने नव्हे, तर कृपेने हृदयाला बळकट करणे चांगले आहे...□□□□□;; मार्क ७:१९: □□□□□;...अशाप्रकारे त्याने सर्व अन्न शुद्ध घोषित केले.□□□□□;).
- पवित्र वेदी (इब्री ७:२७: □□□□□;...त्या महायाजकांप्रमाणे त्याला दररोज यज्ञ अर्पण करण्याची गरज नाही... कारण त्याने स्वतःला अर्पण करून हे एकदाच केले आहे.□□□□□;; इब्री १३:१०: □□□□□;आमच्याजवळ एक वेदी आहे, जिच्यावरून तंबूची सेवा करणाऱ्यांना खाण्याचा अधिकार नाही.□□□□□;).
- प्रतिमा/चिन्हे (निर्गम २०:४: □□□□□;...तू आपल्यासाठी कोरलेली मूर्ती बनवू नकोस...□□□□□;; १ योहान ५:२१: □□□□□;बाळांनो, मूर्तींपासून दूर राहा.□□□□□;).
- वस्त्रे, पवित्र पाणी, धूपपात्रे, पदके, अवशेष, भाषा, सूत्रे, क्रूस: या गोष्टी जुन्या करारातील संकल्पना चुकीच्या पद्धतीने आयात करतात (२ करिंथकर ३:६: □□□□□;...ज्याने आम्हांला नव्या कराराचे सेवक होण्यास पुरेसे केले आहे, तो करार अक्षराने नव्हे, तर आत्म्याने होतो. कारण अक्षर मारते, पण आत्मा जीवन देतो.□□□□□;).

तोराहचा विरोध: रोमकरांस पत्र ७:६: □□□□□;परंतु आता आपण नियमशास्त्रापासून मुक्त झालो आहोत, ज्याने आपल्याला गुलाम बनवले होते त्यासाठी आपण मरण पावलो आहोत, यासाठी की आपण लिखित नियमांच्या जुन्या मार्गाने नव्हे, तर आत्म्याच्या नवीन मार्गाने सेवा करावी.□□□□□; नियमशास्त्र ख्रिस्ताकडे घेऊन गेले (गलतीकरांस पत्र ३:१९-२५).

निष्कर्ष: सावल्यांपासून प्रकाशापर्यंत

कलस्सैकर २:१७ (वर सांगितल्याप्रमाणे) शिकवते की जुन्या करारातील घटक हे वास्तविक ख्रिस्ताचे पूर्वाभास होते. जुना करार कालबाह्य झाला आहे (इब्रीकर ८:१३: □□□□□;नव्या कराराविषयी बोलून तो पहिल्या कराराला कालबाह्य करतो. आणि जे कालबाह्य होत आहे व जुने होत आहे, ते नाहीसे होण्यास तयार आहे.□□□□□;). आधुनिक ख्रिस्ती धर्माचा बराचसा भाग जुन्या करारातील यहुदी धर्माचे प्रतिबिंब आहे, जो विधी आणि श्रेणीरचनांना चिकटून राहतो.

तोराहच्या दाव्यांचे खंडन: इफिसकरांस पत्र २:१४-१५: □□□□□;कारण तो स्वतःच आमची शांती आहे, ज्याने आम्हा दोघांना एक केले आहे आणि नियमांमध्ये व्यक्त केलेल्या आज्ञांचा नियमशास्त्र रद्द करून, आपल्या देहात शत्रुत्वाची विभाजक भिंत पाडून टाकली आहे...□□□□□; येशूने मानवी परंपरांविरुद्ध इशारा दिला होता (मार्क ७:६-८: □□□□□;...□#39;हे लोक आपल्या ओठांनी माझा सन्मान करतात, पण त्यांचे हृदय माझ्यापासून दूर आहे; ते व्यर्थ माझी उपासना करतात, मनुष्यांच्या आज्ञांना सिद्धांत म्हणून शिकवतात.□#39;...□□□□□;). तोराहचे पालन केल्याने व्यक्ती ख्रिस्तापासून दुरावण्याचा धोका असतो (गलतीकरांस पत्र ५:४: □□□□□;जे नियमशास्त्राने नीतिमान ठरू पाहतात, ते ख्रिस्तापासून दुरावले आहेत; तुम्ही कृपेपासून दूर गेला आहात.□□□□□;).

अंधार सोडून ख्रिस्ताच्या प्रकाशात या, जिथे खरे स्वातंत्र्य नांदते (योहान ८:३६: □□□□□;म्हणून जर पुत्र तुम्हाला स्वतंत्र करील, तर तुम्ही खरोखर स्वतंत्र व्हाल.□□□□□;). हे केवळ कर्मकांडांचे पालन करण्यास नव्हे, तर आत्म्याच्या मार्गदर्शनानुसार जगण्यास सामर्थ्य देते.